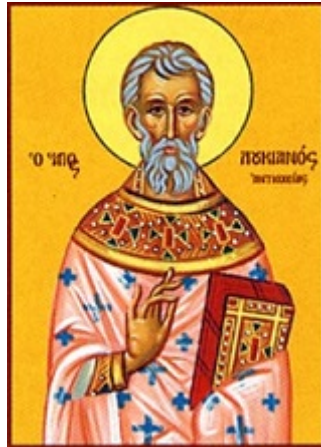

Ο πρεσβύτερος Άγιος Λουκιανός

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο άγιος ιερομάρτυς Λουκιανός[1] ήταν τέκνο ευσεβών γονέων. Μόλις εκείνοι απεβίωσαν -ήταν δε τότε ο Λουκιανός δώδεκα ετών-, μοίρασε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς και καταγινόταν με τη σπουδή και τη μελέτη των θείων Γραφών. Έτσι μπόρεσε και οδήγησε στην πίστη του Χριστού πολλούς Ιουδαίους και ειδωλολάτρες.

Πηγή: www.diakonima.gr

Ο Λουκιανός με την επιμέλεια που τον διέκρινε και την ευφυΐα που διέθετε, απέκτησε σπουδαιότατη θεολογική κατάρτιση. Αλλά επιπλέον διακρινόταν ήδη από την παιδική του ηλικία για τη βαθιά του θεοσέβεια και την ενάρετη ζωή του[2]. Έτσι έγινε ονομαστός και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος στην Εκκλησία της Αντιοχείας της Μεγάλης[3]. Αργότερα όμως έφυγε από εκεί και πήγε στη

Νικομήδεια της Μικρας Ασίας. Στην πόλη αυτή στερέωσε στην πίστη του Χριστού κάποιους χριστιανούς, οι οποίοι εξαιτίας του φόβου των βασανιστηρίων, είχαν κλονιστεί και τους προετοίμασε για τους αγώνες και το μαρτύριο.

Ο άγιος Λουκιανός, όντας πολυμαθέστατος αλλά και άριστος καλλιγράφος και ταχυγράφος, άφησε στην Εκκλησία των Νικομηδέων ένα σπουδαιότατο βιβλίο, του οποίου κάθε σελίδα ήταν τρίστηλη και περιείχε ολόκληρη την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη[3]. Έγινε δε ο Άγιος, λόγω των αρετών του, τόσο ανώτερος από τη φύση των ανθρώπων, ώστε, όταν διερχόταν από το μέσο της πόλεως ήταν ορατός σε όσους ήθελε, ενώ στους υπόλοιπους ήταν αθέατος.

Η φήμη και τα ξεχωριστά προσόντα του αγίου Λουκιανού έγιναν γνωστά στον αυτοκράτορα Μαξιμιανό (286-305) και για το λόγο αυτό εκείνος ζήτησε να τον δει. Κάποιοι σύμβουλοί του όμως του είπαν ότι, και μόνο αν έβλεπε το πρόσωπο του Αγίου, θα κινδύνευε και ο ίδιος να γίνει χριστιανός. Μετά από τη συμβουλή αυτή, ο Μαξιμιανός φοβήθηκε να δει κατά πρόσωπο τον άγιο Λουκιανό και, έτσι, συνομίλησε μαζί του όντας πίσω από παραπέτασμα. Κατά τη συζήτηση δε που έκαναν, ο αυτοκράτορας διαπίστωσε ότι ο Άγιος δεν ήταν διατεθειμένος να αρνηθεί το Χριστό σε καμιά περίπτωση. Κατόπιν τούτου, ο τύραννος αυτός πρόσταξε και τον υπέβαλαν σε φοβερά και ανήκουστα βασανιστήρια, τα οποία ο άγιος Μάρτυς και υπέμεινε με υποδειγματική καρτερία. Τελικά ο Μαξιμιανός τον έκλεισε στη φυλακή και πρόσταξε να τον αφήσουν επί μακρόν χωρίς τροφή και νερό, ώστε να πεθάνει από την πείνα και τη δίψα.

Έτσι λοιπόν ο άγιος μάρτυς Λουκιανός αφού του στέρησαν επί πολλές ημέρες την τροφή και το νερό στη φυλακή που βρισκόταν, παρέδωσε το πνεύμα του στα χέρια του Κυρίου και κοσμήθηκε με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.[4]

Το τίμιο λείψανο του Άγιου, με προσταγή του αυτοκράτορα, το έριξαν οι ειδωλολάτρες στη θάλασσα. Προσέδεσαν μάλιστα σ' αυτό έναν ογκόλιθο ώστε να το παρασύρει με το βάρος του και να μείνει στο βυθό. Όμως, με θεία ενέργεια, ο λίθος λύθηκε και ένα δελφίνι πήρε στη ράχη του το τίμιο λείψανο και το έβγαλε στη στεριά. Από εκεί το πήραν οι χριστιανοί – μαθητές του Αγίου και το ενταφίασαν με τιμές σε έναν επίσημο τόπο. Στον τόπο δε εκείνον έχτισε αργότερα η Αγία Ελένη περικαλλή ιερό Ναό προς τιμήν Του.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ο άγιος ιερομάρτυς Λουκιανός γεννήθηκε στα Σαμόσατα της Συρίας, πόλεως που βρισκόταν στη δεξιά όχθη του Ευφράτη. Σπούδασε στην περίφημη Θεολογική σχολή της Έδεσσας της Συρίας. Κατά τα μέσα του 3ου αιώνα

εγκαταστάθηκε στην Αντιόχεια. Εκεί χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και ίδρυσε την ονομαστή Θεολογική Σχολή της Αντιοχείας. Η Σχολή αυτή εφαρμόζε την ιστορική και γραμματική μέθοδο για την ερμηνεία της Αγίας Γραφής.

2. Ο εκκλησιαστικός ιστορικός Ευσέβιος έχει γράψει ότι ο Λουκιανός υπήρξε «άνδρας άριστος στη ζωή του, εγκρατής και συγκροτημένος στα ιερά μαθήματα».
3. Ο ιερομάρτυς Λουκιανός κατέγινε ιδιαίτερα με τη σπουδή της Αγίας Γραφής. Επιχείρησε το δυσκολότατο έργο της κριτικής αναθεωρήσεως της Μεταφράσεως των Ο' (Εβδομήκοντα) και τουκειμένου της Καινής Διαθήκης. Το λεγόμενο (Παραδεκτό κείμενο) της Καινής Διαθήκης ή τουλάχιστον των τεσσάρων Ευαγγελίων, το οποίο και σήμερα χρησιμοποιείται ευρέως στην Εκκλησία, προέρχεται κατά πάσαν πιθανότητα από την εργασία του Λουκιανού. Εκτεταμένα αποσπάσματα της κριτικής εργασίας του Λουκιανού βρίσκονται στα έργα του ιερού Χρυσοστόμου και του Θεοδωρήτου Κύρου. Ο Λουκιανός έγραψε επίσης Επιστολές, Περί Πίστεως και Σύμβολο Πίστεως, τα οποία χάθηκαν και δεν υπάρχουν σήμερα.
4. Ο άγιος Λουκιανός υπέστη μαρτυρικό θάνατο το 312, κατά τον διωγμό που κήρυξε εναντίον του Χριστιανισμού ο αυτοκράτορας Μαξιμίνος (307-313.). Εσφαλμένως στο Συναξάριο αναγράφεται ότι ο Άγιος μαρτύρησε επί Μαξιμιανού (286-305).

Πηγή: Μηνιαίο περιοδικό Ιεράς Συνόδου Εκκλησίας της Ελλάδος, Εφημέριος, Έτος 60 – τεύχος 9, σελ. 23-24